

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	160 Lei
Pe jumătate de an	80 "
Pe un pătrar de an	40 "
Un număr	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.

Dela Cassa diecezană Caransebeș.

Venindu-ne la cunoștință, că unele ziare ne aduc învinuiri nebazate pe tema distribuirii retribuțiilor preoțești pro Decembrie 1927, ținem să comunicăm Onoratei Preoțimi din Eparhia Caransebeșului, că retribuțiile pro Decembrie 1927 nu s'au putut ridica dela Adția financiară din Lugoj din motivul, că această administrație financiară — decând i-s'a luat vama Orșova și s'a atașat la Turnu-Severin, — nu dispune de numerarul suficient.

Pentru achitarea acestor retribuții s'a intervenit la On. Ministeriu.

Cassa Diecesană Caransebeș.

Sf. mărtir Cristofor.

Prelegere din religie de preotul Sinesiu Bistreanu.

În vecinătatea parohiei ce păstoriaș era fruntașa comună Goruia, care se putea mândri cu o biserică mare și solid zidită și cu o școală confesională nouă și confortabilă.

Din grația ierarhiei sârbești mai avea comuna și doi preoți, ca — ambi — să păstorească mai cu îndemn, dar cu toată viața mult modestă ce erau nevoiți s'o ducă, totuși cei doi preoți erau podoaba aretului atât ca moralitate cât și ca conștiințioși servitori a sf. altar. Prin atingere amintesc cu duiosie că părintele Mateiu, după o muncă rodnică de preste 65 de ani în preoție, s'a mutat la cele eterne înainte cu vr'o patru ani.

Iubiam și stimam deosebit acești doi preoți și îi cercetam adesea și mai aveam o deosebită plăcere a intra în sf. biserică d-aci și a scormoni

prin cărțile bisericeii; iar cercetând astfel am nimerit o carte a sf. martiri, care mai era și ilustrată. Într'alte mi-a atras atenția înfățișarea chipului sf. martir Christofor, care p-aceea vreme îmi făcea impresia unei legende, dar a unei legende cu un înțeles tainic și mult ademenitor. Și era adecă pozat un om uriaș de statură, purtând pe umăr un copilaș, și el — rezimat de o prăjină vâjnoasă — trecea preste un râu mare. Așa era înfățișat sf. martir Cristofor și pe care sf. biserică îl serbează în 9 Mai, fiecare an.

Motivul care mă îndeamnă ca să vorbesc despre acest sf. martir, mi-l dă propaganda care tot mai întezitor să face prin satele noastre a așa numiților pocăiți, nazareni, bapțiști, adventiști și mai știe Dumnezeu cum se mai numesc.

Și se lucră și cu sistem și cu bani de cătră inamicii țării noastre, României întregite, ca se dărîme așezămintele sf. bisericeii, câștigată de veacuri cu atâta muncă și jertfă; iar săpând la temelia bisericeii, o știu ei că le este ușor a distruge o țară românească.

Acești propagatori fără gând curat atacă cu ne mai pomenită cutezanță și obrăznicie, fără excepție, pe toți sf. martiri, acei eroi ai creștinismului, desconsideră sfințenia Născătoarei, Mântuitorului, amintește puțin despre Dumnezeu Făcătorul, — și până'n presinte mai ține cu îndărătnicie, numai la Iisus Mântuitorul, ca apoi după ce le-a succes a face pe român prielnic a părăsi cele sfinte, o știe el cu ce ușurință va isbuti întru al face să părăsească și pe Mântuitorul.

Nizuindu-mă a vă face cunoscută viața sf. martir Cristofor, vreau a vă îndemna se vă câștigați o părere adânc creștinească și îndemna-toare spre religiozitate și moralitate și serios și convingător să amintim viața și pilda ce ne-o dă acești eroi ai creștinismului; iar să nu-i

luăm în zeflema, ori să-i luăm în ris cum ne îndeamnă — cei fără suflet — predicatorii pocăiți ș. a.

*

Sf. martir Cristofor era născut și crescut în legea păgână și-l chema Osserus, roman de origine și fiindcă era un adevărat uriaș și în înălțime și în tărie corporală, căci se susține că avea preste douăsprezece urme înălțime. El încrezător în puterea sa, își hotărî a fi folositor omenimei și adevărat a servi celui mai puternic stăpân. D'aceea plecând în lume să-și caute un astfel de stăpân, e îndrumat a se duce la un domnitor foarte puternic, care stăpânea o țară mare și un popor numeros; iar acesta îl primi în slujbă. După un timp oare-care se nimerește că cântărețul cârții domnești cântând în prezența domnitorului, în acest cântec al său amintește și despre diavolul ceva; iar domnitorul la auzul numirii diavolului, își face sf. cruce, căci domnitorul era creștin. Osserus îl privi uimit și-l întrebă, că ce vrea să însemneze semnele acestea, dar domnitorul îi răspunse astfel: „Vezi noi ca creștini știm că diavolul are hotărîrea de a îndemna pe oameni spre păcate, și eu — când mi se amintește numele lui — îmi fac sf. cruce, ca așa să fiu scutit de atingerea acestui duh necurat!“ „Ei, dacă stă treaba așa și tu te temi de acest duh rău și de puterea lui, să dovedește a fi mai puternic și eu te-am servit îndeajuns fără folos; mă duc deci să caut pe diavolul și să-i servesc lui!“

Și plecând se puse pe căutarea diavolului, pe carele — în sfârșit — îl afla într'un codru întunecat și plin de sălbăticiuni fioroase; se tocmi cu acesta și deveni servul lui.

Odată umblând — diavolul cu noul său serv — călare în daraverile lor, ajung la drum de țeară și adevărat chiar la o respântie; iar aci era ridicată de mâni creștinești o sf. cruce pe care era zugrăvit Hristos răstignit. Diavolul cum observă sf. cruce, opri brusc calul și-i dăte altă direcțiune, făcând o colitură zdravenă, ca așa să nu fie în apropierea ei; iar Osserus observând aceasta îi zise: „Ia'n spune-mi stăpâne, care-i pricina de ocoliși calea și nu o luași pe drumul neted?“ Diavolul îi răspunse: Era o cruce la marginea de drum și pe ea era Hristos restignit și eu mă tem de acast semn și d'aceea fug!“ „Dacă tu ai frică și de semnul pe carele a fost Hristos restignit, e dovadă că acesta e mai puternic decât tine, te-am slujit destul de geaba, rămâi sănătos deci, că eu mă duc să aflu pe acest Hristos!“

Plecă și rătăcind prin codru, nimerește un pustnic sau călugăr, carele locuia într'o peșteră

și acestui îi destăinuî dorința, iar acesta începu a vorbi despre Isus Hristos și a-i face cunoscută puterea și mărirea acestui împărat, carele stăpânește puterile întregii lumi. Și după un timp de gândire îi zise: „În apropiere curge un rîu mare și adânc și fiindcă oamenii acestui aret sunt săraci, nu's în stare să-și alcătue o puncte măcar, dar cu atât mai puțin un pod; iar nevoieșii sunt siliți să treacă prin rîu și adese-ori se întâmplă nenorociri și moarte de om chiar. Dacă tu ai fi atât de bun și cum Dumnezeu te-a dăruit cu tărie și înălțime corporală și te-ai învoi să ajungi slujitor a lui Dumnezeu, luând pe atâți nevoieși pe umeri și i-ai trece rîul, hotărît că mult bine a-i îndeplini!“

Osserus, fără a mai aștepta alt îndemn, plecă și lângă termurelele rîului își alcătui o colibă și își începu slujba de servitor a lui Dumnezeu, căci sprijinindu-se pe o prăjină lungă trecea ziua-noaptea pe cei-ce cereau ajutorul său, și aceasta o îndeplini conștiincios și fără plată ani de-a-rîndul, așa că aretul întreg îl cunoștea și-i vesteau bunătatea, iar unii cu apucături ștregărești îl batjocureau și insultau, dar el toate le răbda cu blândețe.

Era o noapte neagră, că ceriul era acoperit de nouri grei și prevestitori de furtună, iar Osserus obosit peste seamă, căci în ziua aceea avuse-se mulți nevoieși de slujit, se așternu pe vatră în colibioara sa, când auzi glas de copil strigându-l pe nume și el fără zahavă ieși afară. Un băiat ca de șase ani îl aștepta la termure și îl agrăi: „Treci-mă dincolo!“ Osserus fără a rosti ceva, căci furtuna începuse deja și ploia amestecat cu grindină, el ridică copilul pe umărul său, își luă prăjina și porni încet în rîu. Privea uimit la rîul acesta, pân'aci atât de liniștit și atât de obișnuit lui, cum în continu creștea și undele deveniau tot mai năvalnice; iar copilul de pe umărul-i devenia o povară tot mai simțitoare, par'că ar duce plumb. Își dădea el socoteala că anumit ploiașe și la munte și d'aceea îi apa în creștere, iar tălăzurile tot mai îndrăznețe; dar nu-și putea da seamă de greomântul copilului. Ajuns la mijlocul râului, îl cuprinsă o frică, nu-și temea viața sa, ci să căinea că acum la nește zeci de ani de servit el să fie pricina morții unui copil neputincios. Și după un timp de gândire îi zise: „Ei băiete, dar greu mai ești, par'că aș duce o lume pe umerii mei!“ Copilul îi răspunse: „Nu numai lumea, ci tu porți pe umere pe cel ce a creat ceriul și pământul“. Și apăsând capul lui Osserus în apă, îi zise: „Eu sunt Isus Hristos, stăpânul și Dumnezeul tău, căruia tu ai servit cu atâta credință; căci cum Tatăl Făcătorul dă

soare și plouă și peste om drept și om păcătos, tot astfel și tu ai dus pe umerii tăi și buni și răi, și recunoscători și nemulțămitori și mult bine ai îndeplinit de aceea cu astăzi te botez, în numele Tatălui meu și'n al Duhului sfânt; iar în viitor ai să te cheami Christofor. Ca dovadă că-ți vorbesc adevărul, când reîntorci la colibioara ta, înfige prajina în pământ și până'n ziua va odrasli și fructe va da!

Copilașul a dispărut. Christofor reîntorcând a mulțămît lui Dumnezeu pentru toate cele bune și încrezut a înfipt prajina în pământ lângă coliba sa, care peste noapte a devenit arbore întreg și a înflorit și a rodit. Uimit admira această minune și cu iubire și încredere slujia în felul său lui Dumnezeu.

*

Osserus, deși păgân de lege din naștere, totuși avem să suținem, că unicul Dumnezeu Făcatoriul, carele e Tată a tuturor ființelor, l-a înzestrat cu putere și mărire deosebită, așa ca-l poleciau omul uriaș; dar deși uriaș păgân, voia ca puterea dată lui să fie și altora de folos. Dovadă vădită că omenimea avea pururea scopul umăritar, acela de a folosi cu puterile corporale, ori cu însușirile minții și celorlalți oameni. Așa mai aflăm în „Istoria lumii“ la Grecii păgâni pe un Hercule. Și fiindcă legea de credință romană, deși își avea temelul în firea lumii, totuși își susținea legea ajutorinței împrumutate, iar păgânul Osserus îmboldit de principiul ajutorinței omenimei, pornește în lume; iar fiindcă el se considera de om deosebit puternic, își hotărîse a sluji celui mai puternic stăpân. Și ca povăț să ne fie nouă — oamenilor — el ajuge de slujește la trei stăpâni; lumea pe diavolul și mai la urmă pe Dumnezeu.

Cu ce zel și credință va fi servit dânsul lumii și pe diavolul nu ne privește, dar că în ce fel a slujit el pe Dumnezeu, este de mare însemnătate pentru noi. Deci se cuvine să ne oprim aici o leacă și să cercetăm felul de slujire și viața sa.

Căutând pe Hristos ajunge în peștera singuraticului călugăr și-i descoperă voința sa; iar pustnicul nu-i zice mergi, că în cutare loc vei afla pe Hristos, ci omul lui Dumnezeu îi descrie mai adevărat pe Hristos, învățătura sa și puterea sa, și numai după ce i-a făcut cunoscute acestea, îi zice: „In apropiere curge un riu mare și adânc, iară oamenii acestui arel sunt săraci și nu's în stare să-și alcatue o punte măcar, dar cu atât mai puțin un pod; iar nevoieșii sunt siliți să treacă riul și adese-ori se întâmplă nenorociri și chiar moarte de om. Dacă tu ai fi atât de bun, și cum Dumnezeu te-a daruit cu tărie

și înălțimea corporală, și te-ai învoi să devini serv lui Dumnezeu, luând pe toți nevoieși pe umeri și ia-i trece riul, hotărît că mult bine îndeplinești.

Și păgânul Osserus nu se sloboade la tocmeală și nici riu mai întreabă că în felul acesta va sluji pre Hristos, ci hotărît pleacă să afle acel riu mare și adânc și lângă acest riu își ridică o colibă și zeci de ani servește pe Dumnezeu, făcând mult bine omenimei; iar prin aceasta binefacere a sa, că trece — aninând pe umerii săi — și buni și răi, și recunoscători și nemulțămitori, Osserus se apropie tot mai mult de dumnezeire; că doară o știm, că binefacerea e o însușire dumnezeiască și tot astfel este însușirea de a fi iertător și răbdător. Urmarea e că Osserus păgânul devine ucenic a lui Hristos și se numește sf. m. Christofor.

*

Dar avem să mai știm și aceea, că acest om urieș suntem noi și fie care dintre noi, și'n această împrejurare sustă rostul istoriei acestui sfânt.

Totți câți aparținem numirei: „ființă omenască“, păstrăm în internul nostru, să zicem în pieptul nostru, un îndemn ceva ce mereu ne apasă, o pornire oare-care, de carea nu ne putem desface până ce nu-i facem pe voie, și acel îndemn sau aceea pornire ne cere neincetat să ne căutăm un stăpân căruia să-i slujim cu întreaga noastră voie și libertate, iar aceasta o facem adesea până la ultima clipă a vieții.

Și suntem mulți cari ne-am ales de stăpân cele deșerte a acestei lumi, ca vânarea după bogății, onoruri și slujbe înalte, frumuseți, trai fericit și câștigat cu ușurință și altele de felul acesta; iar dacă le-am aflat, rar sunt aceia cari ca urieșul păgân Osserus, să observăm la timp greșala, că servim nu celui mai puternic stăpân și'n miopia sau scurtimca noastră de vedere slujim acestora până la moarte. Alții iarăș, din pricina că n'am câștigat de la vatra părintească; ori din școală luminarea sufletescă, plecăm dă dreptul în serviciul diavolului, adică ne cucește invidieia, lacomia jaful, viul destrânării, betia și altele de fel ca acestea. Și cât de bine ar fi dacă dela început am fi scutiți de pacostea de a servi lumii și diavolului și ne-am alege calea spre a sluji numai adevăratului stăpân, lui Dumnezeu.

Că ori cine, de-i om întreg la minte, s'o știe că noi mai mare, mai puternic și mai miostiv stăpân de cât pre Dumnezeul nostru nu vom afla, căci doară e știut cătot ce este în lume, sunt „lucrurile mânilor sale“.

Și încât vrem să slujim numai lui Dumnezeu, să nu uităm, să nu nesocotim pe sf. martiri, acești eroi ai creștinismului, ci din potrivă să ne silim a ne câștiga cunoștințe temenice despre viața și tendința slujirei lor lui Dumnezeu; iar cunoștința aceasta ne-o oferă sf. noastră biserică.

De trăim în lume și suntem hotărâți a ne face cursul aici, ni se dă prileje ca noi înși-ne să ne croim calea; apoi ori să ne alegem calea cea largă și netedă, ce ne mână la perzare sigură, și la rușine și mină; ori că din fericire ne abatem pe poteaca cea strâmtă și puțin îngrijită și cu dese cotituri, dar carea cu siguranță ne câștigă nume cinstit, carea e adevărata viață omenească și se sfârșește cu eterna fericire.

În lume trăind ajungem la răspântie și aci ni se îmbie felurite căi. Fericit e cel ce își va alege calea îmbinat cu neajunsuri, dar și glorioasă carea prin greutăți și suferinți duce la fericire și ocolește calea la aparență netedă, plină de destătări și dezmerdari lumești, carea însă duce la prăpastie, la nefericire.

Să nu ne cucerească cele din lume, că acelea ne murdăresc și corpul și sufletul, dar nici în încercarea lenevirei să cădem, că devenim fără vlagă și ne pricinuește a lor neajunsuri.

Fost-a și până în prezent sumedenii de cercări menite a ne nimci simțul moral, — avem însă s-o recunoaștem că-n vremea de acum am ajuns la răspântii și ne cuceresc cercările. Să ne silim însă a fi conduși de îngerul cel bun, să ascultăm poveștile sf. biserică și să ne rugăm lui Dumnezeu dar să și muncim cu stăruință și întru sudoarea feții, în chip cinstit să ne agonisim cele de lipsă pentru susținerea vieții temporale.

Sf. mucenic (martir) Polycarp ajunsese etatea de aproape nouăzeci de ani, și pentru că ținea cu tărie la așezămintele sf. biserici, și la legea lui Hristos, hotărâseră păgânii ca să fie ars pe rug. Guvernatorul păgân îi zicea: „Gândește-ți la anii cei mulți ce ia-i trăit, lapadă-te de Hristos și de biserica creștină și eu te voiu elibera!“ Moșneagul însă îi răspunsă: „Am servit optzeci și șasă de ani acestui bun stăpân și El și sf. biserică m'a fericit o viață întreagă; deci nu-l voiu părăsi!“ Și dând laudă lui Dumnezeu, pășeste voios spre rug, zicând: „Stăpâne și atot puternice Dumnezeu, Tată al prea iubitului tău Fiul Iisus Hristos și Tată al nostru a tuturor; prin Fiul Tău și sf. biserică am venit la recunoașterea Ta și crede că Tu ești Făcătorul nostru. Te laud și preamărec că m-ai învrednicit a fi servul Tău!“

Var, 10 Februarie 1927.

Filosofia religioasă.

C. RUDNEAN.

E din ce în ce mai mult accentuată. Există un crez, care devine exteriorizat pe zi ce înaintăm în știință...

Oamenii cei mai pozitiviști se îndreaptă spre acel „necunoscut“, pe care omul din cele mai îndepărtate timpuri l-a simțit tot mai intensiv. A simțit puterea Divinității în clipele cele mai grele ale vieții — atunci gândul său a trecut limitele vizibilului, atingând problema existenței *Ființei Superioare*.

Această Ființă i-s'a înfățișat în toată splendoarea Sa, sub diferite imagini, el a trăit realitatea vieții spirituale. A înțeles că-n lume există un principiu suprem, care acționează în mod conștient trăește în — lume datorită unui suflu superior de viață spirituală...

Forțele naturii l-au impresionat, freamătul codrului și undele apei l-au atins adânc — dar el căuta ceva mai adânc decât însăși natura, căuta pe *Creatorul naturii*...

Gândul lui era spiritul pătrunzător al celui-ce adâncește fenomenele naturii, dar în sufletul căruia a rămas ceva necunoscut...

E asemănător acest gând *biologului și fizicianului* modern, care scrutează viața și universul în toate amănuntele lui, dar ale cărui răspunsuri nu sunt satisfăcătoare...

Ceace știm până azi, e gândul puternic al omului tălmăcit de istoria umanității.

Gândul omenească a țesut de milioane de ani firul Conducător al existenței *Ființei Superioare*, în taina sufletului său a păstrat enigma lumii transcendente. *Divinitatea Filosofia religioasă* ne explică concepția superioară de viață și lume. Ea ne arată străduința puternică a omului de a cunoaște Ființa necunoscută, Ea a fost un fapt universal relatat de toate epocile.

Concepțiile filosofiei religioase, sunt aprofundarea celor mai adânci probleme de viață eternă. Și lumea e clădită 'n Eternitatea ei!

În filosofia religioasă omul a urmat scara treptată a civilizației, din prima zi a apariției sale și până'n stadiul de înaltă civilizație de azi el s'a perfecționat tot mai mult.

Zi de zi i-s'a înfățișat puterea Divinității și astfel a putut desprinde tot mai clar puterea Creatorului și al operelor Sale.

În filosofia religioasă contemplăm toată arhitectura puternică a universului, descoperim superioritatea vieții spirituale, esența divină a lumii...

Filosofia religioasă aparține unui domeniu vast de cercetare minuțioasă a conceptelor de viață superioară, de viață sfânt și rit sacru. E expresia gândului uman ridicat până'n sferele divine, e încercarea și realitatea de a explica rațiunea de a fi a Universului.

Adâncind problemele religioase și multiplele cerințe ale vieții spirituale ajungem la contemplarea sublimă a religiei: la *filosofia religiei*.

E bine să adâncim domeniul religiilor, pentruca să desprindem filosofie spiritualistă în toată splendoarea ei — ea ne arată progresul uman și zbuciumul zilnic al omului de a eși la lumina zilei și de a înțelege tot mai mult rostul Divinității.

Filosofia religioasă insistă mult asupra interpretării și a cunoașterii depline a Creștinismului. Creștinismul a fost apariția istorică și divină a lui Iisus Hristos.

„Creștinismul admite că omul merge cu cunoștința până la un punct oarecare, căci deasupra rațiunii umane există o lume a revelației. Omul se poate orienta în lumea naturală, el face știință filosofie, dar deasupra uneia și alteia există o lume *grandioasă Divină*, pe care numai revelația și credința poate să o deschidă omului“. Da! Suprema revelație divină consistă în o credință puternică, o supremă înțelepciune Divină, relevată de filosofia creștină.

Trebuințele zilnice, viața plină de zbucium, una-nitate însetată de senzații noi cere imperios o *filosofie religioasă* și mai presus de toate o lume a revelației, orizonturile căreia sunt nelimitate și se întind spre Dumnezeu Creator.

Patriarhia Română Consiliul Central Bisericesc București.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința publică că la Consiliul Central Bisericesc sunt două posturi vacante și anume:

1. Postul de Director al Cancelariei Consiliului Central plătit cu 2.200 lei lunar salariu de bază.
2. Postul de Inspector al Consiliului Central plătit cu 2.400 lei lunar salariu de bază.

Consiliul Central Bisericesc în ședința sa plenară dela 7 Februarie 1928, a hotărât publicarea acestor posturi vacante în buletinele tuturor Eparhiilor, în termen de o lună, pentru a se aduce la cunoștința celor ce ar dori să ocupe aceste posturi.

Petiționarii se vor adresa Consiliului Central Bisericesc, până în ziua de 5 Martie însoțind cererea de actele ce posedă.

Condițiile cerute candidatului sunt următoarele:

1. Să fie licențiat sau doctor în teologie și hironit preot sau diacon.
2. Să fie cunoscător al treburilor de cancelărie.
3. Pentru postul de Inspector se mai cere să cunoască contabilitatea.
4. Obligațiunea de a avea domiciliul real și permanent în București.
5. Pentru postul de Director pot candida și titați civili, cari se vor bucura de încrederea Președintelui.

ȘTIRI

Locale. În Dumineca trecută, a lăsatului de carne, Prea Sfințitul Episcop, după sfânta Liturgie, a vorbit credincioșilor despre cuprinsul sfinteii Evanghelii, Venirea Fiului Omului și judecata cea de pe urmă, insistând asupra faptelor iubirei față de aproapele și a marelui preț al acestora, căci, după cum zice Mântuitorul, ceea ce să face de aproapele Lui însuși, lui Dumnezeu să face. A arătat cum în zilele noastre mulți nevrednici, sub pretextul sărăciei cer ajutor, pentruca ajutorul primit să-l cheltuiască pe beuturi și altele; dară aceasta să nu ne împedecă a face bine, căci mai bine să primească în lipsa noastră de cunoștință 99 de nevrednici ajutor, decât să fie respins unul, care în fapt e lipsit. Dară avem în mijlocul nostru neputincioși, săraci, văduve și orfani, pe cari îi cunoaștem, — se le dăm ajutorul nostru, și să sprijinim instituțiunile de binefacere. Trecând la Apostolul zilei a vorbit despre post și necesitatea postului; să nu fie desconsiderați și batjocuriți, cum se întâmplă, cei cari postesc, și să nu ne mândrim cu nepostirea, ci să avem în vedere cuvintele sfântului Apostol Pavel către Corinteni, că dacă ar face mâncarea sminteala fratelui său n'ar mânca carne în veac, ca să nu facă sminteala fratelui său. Din cari cuvinte se desprinde iarăși iubirea mare față de aproapele, carea să ne călăuzească în viața noastră.

„Banca Poporală“ Ținându-și Adunarea Generală Joi în 23 Februarie a votat 20.000 (douăzeci mii) lei la mâna Prea Sfințitului Episcop pentru a le folosi ca ajutoare după chibzuința sa. Onorata Direcțiune și Adunare Generală merită toată recunoștința și le aducem călduroase mulțumiri.

Prelegeri apicole. Aflăm cu multă bucurie, că părintele Ioan Jucos, preot în Zervești și profesor apicol în regiunea I. (Jud. Severin, Căraș, Timiș-Torontal și Arad), a ținut în săptămâna trecută câte-o prelegere foarte interesantă din acest rani nobil și folositor al economiei noastre, la Academia teologică, Școala normală de băeți, la Școala normală de fete, toate în Arad și la Școala viticolă din Miniș, județul Arad. Procesele verbale luate în fiecare loc și după fiecare prelegere mărturisesc de cunoștiințele temeinice și predarea atrăgătoare a conferențiarului. Suntem siguri că aceste prelegeri vor fi contribuit în măsură largă la înbrățișarea tot mai mult în viitor a albinăritului.

Despre Societatea Națunilor. Ministerul instrucțiunii a trimis școalelor secundare o adresă, prin care le cere ca în clasa VIII profesorii de istorie să țină, în una din cele două ore de curs ce le au săptămânal, lecturi despre organizarea și scopurile Societății Națunilor. Lecțiile se țin în primele două săptămâni ale lui Martie.

Aviz.

Cartea funduară din nou compusa pentru comuna Obreja s'a predat publicității cu aceea, că cei ce pot dovedi, că introducerile făcute în această carte funduară nu sunt valabile, cei ce doresc să contesteze introducerea dreptului de proprietate a posesorului faptic și cei ce-și cred jignite drepturile de carte funduară câștigate mai înainte, au să-și înainteze acțiunea, protestul, respective reclamația lor până inclusive 15 August 1928, care termen nu se va prelungi la autoritatea de carte funduară, căci după expirarea acestui termen acțiunea nu poate servi în detrimentul acelei terții persoane, care în timpul după expirarea acestui termen a câștigat dreptul de carte funduară, protestul nu se va mai lua în considerare și respective coalele definitive nu se pot ataca decât numai pe cale de proces și fără violarea drepturilor câștigate întretimp de o a treia persoană.

CONCURSE.

Pe baza ordinațiunii Ven. Consiliu Eparhial dtdo 31 Decemvrie 1927 No. 5759 B./1927 se publică concurs cu termen de 30 de zile socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru ocuparea postului de paroh de cl. I., rămas vacant în urma răposării parohului Iosif Tempea în orașul Logoj, pe lângă următoarele

Emolumente:

1. Sesiunea parohială constatătoare din 32 jugăre,
2. Stola și birul uzitat,
3. Onorar de 1.500 lei din cassa Bisericii pentru 15 cuvântări.

De locuință va avea să îngrijească alesul paroh, având a plăti toate dările după sesiunea parohială.

Recursele, prevăzute cu documentele prescrise, sunt a se înainta Oficiului protopresbiteral ortodox român al Logojului.

Recurenții sunt poștiți a se prezenta, cu prealabila încunoștiințare a Oficiului protopopesc, în vre-o Duminică sau sărbătoare spre a-și arăta desteritatea în oratorie și în serviciul bisericesc.

Dat din ședința Consiliului parohial ținută la 23 Ianuarie 1928. 1—3

Dr. Aurel Mihaescu

vicepreședinte.

Aurel Secoșian

notar.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral: Dr. Aurel Mihaescu adm. protopresbiteral.

Pentru îndeplinirea parohiei de clasa II (doua) din comuna Cebza, Protopopiatul Ciacova devenită vacantă prin moartea preotului Paul Cimponeriu urmată în 7 Decemvrie 1927 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială în „Seliște” constatătoare din 30 jughere cad. și 252 st. □.
2. Un intravilan cu extenziunea de 1200 st. □.
3. Ștola uzitată.
4. Comuna bisericească se obligă să pună la dispoziția preotului casă parohială potrivită în termen de 2 ani în schimbul intravilanului de sub 2.

Alegându-l preot e obligat a suporta impozitele și contribuțiile publice împreunate cu dotația preotească și să respecte drepturile văduvei preotese Marta Cimponeriu

Competenții la acest post i-și vor înainta cererile regulamentare de concurs Prea On. oficiu protoprezbiterial din Ciacova și cu autoirzarea protopopului sunt invitați a se prezenta, în sfta. Biserica pentru a-și arăta desteritatea în oratorie și ritualul bisericii.

Cebza, la 19 Dec. 1927.

Gheorghe Treta

președinte.

Bosică

notar.

În conțelegere cu mine: Augustin Ghilezan protopresbiter.

Nr. 5746 B. e x 1927

2—3

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial dtdo la 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 1553 B, ridicat la la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunei preotești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 27 Ianuarie 1928.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial dtdo 11 Iulie 1927 sub Nr. 2814 B ex 1927 să escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia II de cl. II din comuna Sacoșul-mare protopresbiteratul Buziașului cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente:

Una și jumătate sesiune parohială după care alesul preot va suporta toate sarcinile publice.

Stola uzitată.

Casă parohială ne fiind pân la alte dispoziții alesul preot se va îngriji de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recursele conform regulamentului pentru parohii adresate consiliu-

lui parohial din Sacoșul-mare prin Prea On. Oficiu Protopresbiteral din Buziaș.

Recurenții sunt poftiți a-se prezenta în sf. biserică în vre-o Duminică sau sâmbătoare spre a-și arăta dexteritatea în cântare tipic și oratorie însă nici de cum în ziua de alegere și numai cu încuviințarea prealabilă a protopresbiterului tractual.

Sacoșul-mare, din ședința consiliului parohial ținută la 15 August.

Zaharie Humița
președinte.

Savu Jugaru
notar.

In conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 3960 B. ex 1927.

1—3

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 22 Aprilie 1914 Nr. 1593 B, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din șed. Consiliului eparhial ținută la 10 Februarie 1928.

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan ddo 5 Martie Nr. 984 B. ex 1924 se escrie din nou concurs pentru ocuparea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă parohul Dămian Popescu din parohia de clasa II. din Ofcea protopresbiteratul Panciovei, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. $\frac{1}{3}$ parte din sesiunea parohială constătătoare din 72 jugăre, ceia ce face 24 jugăre parte arătură parte fânețe.

2. $\frac{1}{3}$ parte din stola și alte venituri accidentale.

3. $\frac{1}{3}$ parte din bir.

Dările, $\frac{1}{3}$ parte le solvește capelanul ales.

Capelanul ales are a-se îngriji de locuință (cortel).

Concurenții sunt poftiți a se prezenta în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, cântare și rituali, cu prealabila încunoștințare a Prea Onorat. Domn protopresbiter concernent, dar nici decum în ziua alegerii.

Recursele ajustate conform Statutului organic și Regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial, să se înainteze Prea Onor. Oficiu protopresbiteral ort. român în Satul nou (Banat Novoselo) S. H. S.

Ofcea din ședința comitetului parohial ținută la 27 Noemvrie 1927.

2—3

Comitetul parohial.

In conțelegere cu mine: Ioan Murgu, protopresbiter.

Pe baza ord. Ven. Cons. eparhial Nr. 4523 B. 1927 de ddo 29 Decemvrie 1927 se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia a II-a, înființată din nou de cl. II-a din Vărădia, protopresbiteratul Oravița, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 4 jug. Salcoveț $1\frac{1}{2}$ jug. Ilișteu 4 jug. Poenele mari 4 jug. Poiana² flămândă 3 jug Livada 600. st. Grădina în deal 16 jug. Rovină 1 Intravilan.

2. Stola și birul uzitat.

3. Preotul ales are locuință în natură.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită cere-urile lor conform regulamentului pentru parohii adresate Consiliului parohial din Vărădia prin Prea Onoratul Oficiu protopresbiteral din Oravița.

Recurenții sunt poftiți a-se prezenta în sfta biserică în vre-o Duminică sau sâmbătoare spre a-și arăta dexteritatea în tipic cântare și oratorie, însă numai cu încuviințarea prealabilă a protopresbiterului tractual și nici de cum în ziua alegerii.

Vărădia, din ședința extraordinară a consiliului parohial ținută la 3 Ianuarie 1928.

Cusman Jianu
președinte.

Iosif Cipu
notar ad. hoc.

In conțelegere cu Prea On. Oficiu protopresbiteral Virgil. Musta protopresbiter.

3—3

Nr. 121 B. ex 1928.

Acest concurs se publică cu aceea, că retribuțiunile dela stat se vor încuviința numai după ce On. Ministerul Cultelor și Artelor va fi recunoscută această parohie.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută la 27 Ianuarie 1928.

Episcopul Diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu.

Pentru întregirea postului de paroh la parohia de cl. III din Sudriaș — tractul Făgetului devenită vacantă prin decedarea parohului Antoniu Anghel, să publică concurs în „Foaia Diecezană“ cu termen de 30 zile.

Emolumente:

Una sesiune par. de 40 jugăre de pământ parte arător, parte fânaț.

2. Un intravilan de 1 jugăr.

3. Stola și venitele obicinuite.

4. De locuință se va îngriji preotul — nefiind casă parohială; și are să plătească toate dările după pământul ce-l folosește.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și trimită rugărilor conform normelor din vigoare Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral din Făget adresate Consiliului parohial din Sudriaș, și să se prezinte în sf. biserică într-o Duminică ori sâmbătoare spre a-și arăta dexteritatea în cântări, tipic și oratorie, dar nu în ziua alegerii.

Sudriaș, la 1 Octomvrie 1927.

Ioan Ciurescu
not. cons. parohial

Petru Lascu
adm. par. preș.

In conțelegere cu mine: Sebastian Olariu protopresbiter în Făget.

Nr. 4643 B. ex 1927.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial dtdo 3 Martie 1914 și resp. 12 Aprilie 1914 Nr. 1553 B, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — să enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Cons. eparhial ținută la 27 Ianuarie 1928.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

2—3

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

No. 697 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că conform deciziei judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1696/1927 efectuându-se execuțiunea la 13 Octombrie 1927 în favorul următorului Eugen Donner reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle pentru suma de Lei 685 — bani capital și acces. mobile sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 1000 Lei — bani și anume: Un porc alb de 7 luni se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 6812/1927 G. a Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunilor de 685 Lei — bani capital, cu 12% interese din 16 Martie 1927 și spesele de 375 Lei — bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație **pe ziua de 1 Martie 1928 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 15 Februarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 699 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2559/1927 efectuându-se execu-

țiunea la 13 Octombrie 1927 în favorul următorului Eugen Donner comerciant în Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle din Caransebeș pentru suma de Lei 1567 — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 4600 Lei — bani și anume: 1. Un mânăz, 2. două clăi de fân se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 6913/1927 G. a Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 1567 Lei — bani capital, cu 12% interese din 30 Aprilie 1927 și spesele de 812 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 5 Martie 1928 la ora 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 15 Februarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 757 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în urma art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1632/1927 efectuându-se execuțiunea la 24 Septembrie 1927 în favorul următorului Dr. Ernest Halle avocat capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 1200 Lei — bani și anume: Una clăie de fân de 3 cară se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 6263/1927 G. a Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 270 Lei — bani capital cu 12% interese din 15 Martie 1927 și spesele de 471 Lei — bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație **pe ziua de 1 Martie 1928 ora 3 p. m. în comuna Ruienii la locuința următorului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 15 Februarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**